

хы-ты, и зѣ прѣстилка, та сѧ прѣ-
паса, послѣ налѣ вода въз омывал-
ница-та, и начена да омыва нозѣ-
ты на ученицы-ты и да (гы) о-
трива сѧ прѣстилка-та, сѧ коа-то
бѣ прѣпасанѧ. И тѣи ндва при
Симона Петра; а той мѧ казва:
Господи, ты ли ще ми омыешь
нозѣ-ты? Отговори Исусъ и рече
мѧ: това което азъ правѧ, ты се-
га не знаешъ, но исполѣ ще развѣ-
мѣешъ. Казва мѧ Петръ: нѣма
да омыешь ты мои-ты нозѣ до
вѣка. Отговори мѧ Исусъ: ако
та не омѣж, нѣмашъ дѣлаъ сѧ ме-
не. Казва мѧ Симонъ Петръ:
Господи, не само нозѣ-ты ми, но
и рѣцѣ-ты и глава-та: Казва мѧ
Исусъ: омытый нѣма потреба о-
свѣнь нозѣ-ты (си) да омые, но е
сичкый чистъ; и вые сте чисти, но
не синца. Защото знааше прѣда-
теля си; затова рече: Не сте син-
ца вы чисти.

Но омываніе-то, Евангеліе второ.

Отъ Иоанна, зач. 45.

На онова врѣмѧ, когато
омы Исусъ нозѣ-ты на
ученицы-ты, и зѣ дре-
хы-ты си, сѣдна пакъ,
и рече имъ: Знаете ли какво ви
направихъ? Вые ма выкате учи-
тель и Господь; и добрѣ казвате,
защото съмь. И тѣи азъ, Господь
и учитель ако ви омыхъ нозѣ-ты,
(то) и вы стѣ длѣжни единъ дрѣ-
гимъ нозѣ-ты да омывате. Защо-
то азъ ви примѣръ дадохъ, да
правите и вы, каквото азъ напра-
вихъ вамъ. Истина, истина вы
казвамъ, никой рабъ не е по горень

отъ господара си, нито посланникъ
(е) по горень отъ оногова който
го е испратилъ. Това като знаете,
блаженни сте ако го правите.

Въ Свѣтый и великій четвъртъкъ
на литѣргіа.

Отъ Матѣя зач. 107.

Рече Господь на ученицы-
ты си: Знаете че слѣдъ
два дни ще бѣде Пасха,
и Сынъ челоуѣческій ще
бѣде прѣдаденъ на распатіе. То-
гава сѧ събраха първосвѣщенницы-
ти и книжници-ти, и старѣйши-
ны-ты отъ народа въз двора на
първосвѣщенника, който сѧ нари-
чаше Каіафа, и наговориха сѧ
да уловѣтъ Исуса сѧ измама, и
да го убѣихтъ. Но двѣмаха: да не
е въз праздника, за да не стане мѣла-
ва междъ народа. Я Исусъ като
бѣше въз Вифаніа, въз кѣща-та на
Симона прокаженнаго, пристѣпи
при него жена, коа то имаше (въ
сѣдъ) алавастренъ многоскъпо ми-
ро, и възливалше [го] на глава-та
мѧ, като бѣ сѣдналъ на трапеза-
та. Я ученицы-ти мѧ като видѣ-
ха (това), възнегодоваха, и двѣма-
ха: За какво таа пагѣба? По-
неже това миро можаше да сѧ про-
даде на голѣма цѣна, и да сѧ раз-
даде на сиромасы-ты. Но Исусъ
позна (това) и рече имъ: Защо
досаждате на жена-та? защото до-
бра работа стори на мене. Защо-
то сиромасы-ты сѣкога имате сѧ
себе си, а мене сѣкога нѣмате. За-
щото та като възліа това миро
на тѣло-то ми, стори го за по-
грѣбеніе-то ми. Истина ви казва-

мъ: